

Det vinter var, og sneen fæg
for Herrens øje,
da han på helligdagen gik
omkring i helligdommens læ.

En drive samlede sig let
for Jesu fødder
og lignede en kirke ny
opbygget af hans egne ord.

Det fnug, som du lod dale ned
til Kristus gjorde
Gud selv, og lod det genopstå
som bølge i den store sø.

Imellem bølgerne i ly
for Jahves vinde
går han nu hen imod din båd,
som om han ville gå forbi.

Selv træder du på bølgen ud
for Herrens øje
og synker ned til dine knæ
på bunden af hans åbne hånd.

Tekst: Lars Hougaard Clausen